

گفت و گو با دختر رزمی‌کار پالایشگاه آبادان فاتح سکوی آسیایی؛

از عمق آب‌ها تا بلندای طلای آسیا

آناهیتا جهان نژادیان از فرزندان افتخارآفرین شرکت پالایش نفت آبادان آغاز زندگی ورزشی تا ایستادنش بر سکوی قهرمانی کیوکوشین آسیایی را تعریف کرد.

آناهیتا جهان نژادیان از فرزندان افتخارآفرین شرکت پالایش نفت آبادان آغاز زندگی ورزشی تا ایستادنش بر سکوی قهرمانی کیوکوشین آسیایی را تعریف کرد.

به گزارش روابط عمومی شرکت پالایش نفت آبادان، ورزش و روحیه پهلوانی و ورزشکاری از دیرباز از خصیصه‌های آبادانی‌ها است؛ و اینکه از این شهر پرآوازه، آوازه دختری در مسابقات بین‌المللی شنیده شود نیز دور از انتظار نیست. این بار اما اسم آناهیتا جهان نژادیان از قلب پالایشگاه آبادان بر سر زبان‌ها افتاد. دختری 15 ساله اهل خانواده‌ای ورزشکار و ورزش دوست که پدرش اکنون شهردار صنعتی شرکت پالایش نفت آبادان است و مادرش که اکنون مربی اوست و جزء مربیان نام‌آور آبادان و خرمشهر است. او از کودکی انتخاب کرد در کنار درس در میدان‌های ورزشی هم افتخارآفرین باشد و آخرین افتخارش کسب عنوان قهرمانی در مسابقات باشگاهی آسیا است.

در این گفت‌وگو نگاهی گذرا به تلاش‌های 10 ساله این رزمی‌کار آینده دار آبادان و کشور دارد.

- آن‌هیتا بچه چندم خانواده هستی؟

سومین و آخرین بچه

- در خانواده به جز شما ورزشکار دیگری هم وجود دارد؟

بله پدرم، دو برادرم. مادرم. عمویم. تقریباً همه ورزشکار هستیم. مادرم دان چهار کمر بند مشکی دارد و مسئول سبک ورزش‌های رزمی آبادان و خرمشهر است. برادرانم در رشته های دومیدانی، کاراته و بوکس فعالیت می‌کنند. عموی من در فوتبال فعالیت داشتند. پدرم هم فوتبال کار می‌کرد، مسئول تیم کوهنوردی پالایشگاه بود و جزء نمایندگان فوتسال و فوتبال پالایشگاه آبادان بودند.

- چطور و از کجا وارد ورزش شدی؟

در سن چهارسالگی شنا را شروع کردم با دیدن انیمیشن به رشته کاراته علاقه مند شدم و از پنج‌سالگی کاراته را شروع کردم در مسابقات متنوعی شرکت و مدال‌های رنگارنگ کسب نمودم و کاپ طلا دارم.

- آن‌هیتا در چه سبکی کار می‌کنی؟

کیوکوشین ماتسویی یک سبک اصلی کاراته است.

درباره این سبک بیشتر توضیح می‌دهید؟

در کاراته سبک زیاد وجود دارد. رشته ما سبک اصلی است. اصلی به این معنا که در آن کنترلی و هیچ‌گونه محدودیتی وجود ندارد و نمایشی نیست. کیوکوشین ماتسویی یک زدو خورد واقعی دارد.

- در اینجا نظر پدر آن‌هیتا درباره حضور دخترش در چنین رشته ورزشی را جویا می‌شویم و آقای جهان نژادیان پاسخ می‌دهد:

یکی از ترس‌های همیشگی من صدمه دیدن آن‌هیتا دخترم است؛ اما به خاطر علاقه وافر ایشان و حسی که همسرم به‌عنوان مربی نسبت به این رشته و توانمندی‌هایی که در آن‌هیتا می‌بیند دارد و اعتقاد ایشان که اگر حمایت شود می‌تواند پیشگام این ورزش در استان باشد من هم بر نگرانی خودم غلبه می‌کنم. از محسنات آن‌هیتا این است که همیشه در درس هم ممتاز بوده است و خیالم از بابت آینده او راحت است.

- ممکن است حس خیلی از خانواده‌ها مثل احساس پدر شما باشد. پاسخ شما به نگرانی والدین چیست؟

به نظر من خانواده‌ها باید به علاقه بچه‌هایشان توجه کنند. چون من در این سال‌ها که کاراته‌کار کردم تنها یک‌بار آن‌هم در مسابقات آسیایی صدمه دیدم و صدمه خاصی ندارد؛ و خیلی ایمن‌تر از آن چیزی است که به نظر می‌رسد.

- اولین مسابقه‌ای که شرکت کردید چه زمانی بود، آن روز را به یاد دارید؟

مسابقات باشگاهی که در همان 6 سالگی شرکت کردم اما مسابقاتی که به شهرهای دیگر اعزام شوم از سن

هشت‌سالگی شروع شد. در اولین مسابقه باشگاهی من با کمر بند سفید شرکت کردم و حرکات بیشتر نمایشی بود. بردوباخت داشت که در آن هم اول شدم و این اولین برد در اولین مسابقه‌ای بود که شرکت می‌کردم.

- اولین باختتان چه زمانی اتفاق افتاد؟

اولین باخت من در 9 سالگی بود. البته باخت نبود، فقط آنچه می‌خواستم نشد چون من همیشه برای قهرمانی می‌جنگم ولی آن زمان دوم یا سوم شدم.

- چه حسی داشتید؟

خیلی سخت بود. خیلی کم پیش می‌آید من مدال برنز یا نقره‌ای کسب کنم.

- چرخه حرفه‌ای کار شما بعد از اولین باخت شروع شد یا بعد از آن؟

بعد از اولین باخت

می‌توان گفت این باخت بر روند قهرمانی شما تاثیر داشته است؟

بعد از اولین باختم به خودم قول دادم که پیشرفت کنم و آن زمان باعث شد که تلاشم را بیشتر کنم.

- اولین مسابقه حرفه‌ای شما در کدام رویداد ورزشی رقم خورد؟

اولین بار در سن هشت‌سالگی به تهران اعزام و در مسابقات قهرمانی باشگاه‌های کشور به نمایندگی از هیئت کاراته آبادان شرکت کردم و در وزن و سن خودم به مقام قهرمانی رسیدم و برای اولین بار کاپ طلا گرفتم. بعد از آن بیشتر مسابقات باشگاهی بود یا بین استانی اما در حدود 10 مسابقه باشگاهی، بین باشگاهی و استانی و آسیایی را در این 2 تا سه ماه اخیر شرکت کردم.

- شرکت در مسابقات آسیایی به میزبانی اهواز تجربه نخست شما برای شرکت در مسابقات در این سطح بود؟

بله. چون تیم ما در آبادان و استان نام‌آور است برای همین منتخب شد تا در مسابقات آسیایی شرکت کند و من در آن مسابقات موفق شدم مقام اول انفرادی را کسب کنم.

- به‌طور کلی هدفتان از ورزش کردن چیست؟

من اول از همه برای سلامتم ورزش می‌کنم و می‌خواهم به هم‌سن‌وسال‌ها و کوچک‌تر از خودم بگویم که رشته‌های ورزشی آینده دار هستند اما قبل از هر چیز باید به فکر درس باشند و در کنار آن به سلامت توجه کنند.

- آیا به‌جز سلامتی دورنمای دیگری هم از ورزش کردن دارید؟ می‌خواهید تا کجا جلو بروید؟

تا آنجا که مشهور شوم و برای کشورم افتخار آفرین باشم و به‌نوعی به رسیدن به المپیک فکر می‌کنم.

برای رسیدن به این هدف برنامه‌ریزی هم کرده‌اید؟

رشته کاراته زمان‌بندی ندارد. اول باید هدف را مشخص کرد و برای آن تلاش کرد این‌طور نیست که باگذشت سال‌های معینی به افتخار یا هدفی که دارید برسید.

ورزش بر درس و بقیه ابعاد زندگی شما تاثیر داشت؟

نه اصلاً. متأسفانه اسم مسابقات ورزشی کمی بد دررفته و می‌گویند که برای دختران باعث اخلاق خاصی می‌شود اما من درسم به‌جا بود هیچ تاثیری روی من نداشت؛ و لطمه‌ای به درس و اخلاقم نداشت. هدف اصلی من علمی است. همان‌طور که گفتم هدف ورزش کردنم از شنا و بعد از آن کاراته برای حفظ سلامتیم بوده است.

اگر ورزشکار نمی‌شدید ترجیح می‌دادید. اولویت دوم شما چه باشد؟

سوال خوبی است راستش را بخواهید تا حالا به آن فکر نکرده‌ام، چون زندگی‌ام را با کاراته شروع کردم و زندگی‌ام را بدون کاراته و ورزش نمی‌توانم تصور کنم.